

Казки про тварин

Про котика і півника

	Казка про котика і півника автор: >Українська народна казка</i></td> <td class="header_forelink"></td> </tr> </table> <table border="1" class="header_notes"> <tr> <td></td> </tr> </table> Жили-були на світі чоловік і жінка, і був у них кіт Мурко. Як став старий-старий, що вже тяжко мишей ловив, дід узяв котика, поніс далеко-далеко в хашу і пустив його. Що було там робити котикові? Він учинив собі хатку, залишився там і живе. 	

Небагато минуло часу, як прийшов туди півник і попросився до котика в хатку. Кіт зрадів, щиро прийняв його і говорить:

— Будемо два друзі, хоч нам не буде нудно. Рано збирається котик іти на здобич, принести дещо їсти, а півникові наказує:

— Не пускай нікого до хати.

Лиш котик відійшов від хати, а лисичка вже тут і проситься: — Пустити мене, півнику, в хату. А півник каже:

— Ток, ток, не велів коток.

Лисичка почала його благати, просити, ласкати. Півник відчинив двері. Лисичка схопила його і дала ногам знати. А півник кричить:

— Котику-братиісу, поможи, несе мене лиса через високі гори, через доли, через ріки.

Почув котик і давай лисичку доганяти. Догнав лисичку і півника відібрав. Приходять вони додому, і котик говорить :

— Казав я тобі: не пускай нікого. А тепер ще раз тобі нагадую: не пускай до хати нікого, бо я піду ще далі і можу не почути тебе.

Котик зібрався в путь-дорогу. А лисичка знову прийшла і ласкаво просить півника:

— Пустити мене, півнику, до хати.

Так просила, що й допросила, обманула півника. Півник одчинив двері, пустив її. А вона схопила півника, вергла на плечі і несе. А півник кричить:

— Котику-братуку, поможи мені. Несе мене лиса через гори, ріки і долини.

Кричав, кричав, але котик не почув. Приносить лисичка півника у свій понур, у свою хатинку. А в неї п'ятеро малих лисенят. Занесла вона його туди, а лисенята почали скубти півника то за хвіст, то за крила, уже майже всього обскубали.

Котик прийшов додому і бачить — півника нема. І давай по слідові бігти, скільки лише духу було. Прибіг до лисиччиної ями, вийняв із мішка гуслі (скрипку) і почав гусяти. Стара лисиця почула музику, вийшла з ями, дивиться, хто так гарно грає. А котик стук лисичку та в мішок, і зав'язав її там. Грає далі. Почули малі лисенята музику і почали по одному виходити з ями. А котик усе цап та в мішок. І так усі піймав, склав у мішок, зав'язав добре, узяв палку і давай колотити палкою по мішку. Вишмагав їх так, що більше не будуть чіплятися до півника.

Потім котик узяв півника і поніс додому. Півник сидів на печі. обскубаний і вже нікому двері не відчиняв. І жили вони там дружно та мирно довгі-довгі роки.

 У <a href="//en.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%96%D0%BA%D1%96%D0%BF%D0%B5%D0%B4%D1%96%D1%8F" class="extiw"

[title="wikipedia:Вікіпедія">Вікіпедії є <i>Казка про котика і півника</i>](#)